

Publicerad 2013-06-15 11:59 av entusiasm

Du kan inte få luft.

Ett slag
och
ett stadigt
grepp
kring en strupe
som kippar efter luft

Slå sönder
dig själv
i
små små
bitar

du kommer alltid att minnas
den dag
du gav upp
och såg
såg ditt liv
passera
genom tårblöta ögon

Du kommer alltid komma ihåg
den känslan

Hur den slog dig i ansiktet
fick dig att vackla
och kippa
efter luft

Första gången du dog
inombords
på
riktigt

en känsla av att

ge upp

När tiden stannat
och du insett
att du inte längre kan
få
luft.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren entusiasm med Poeter.se id #36252 innehar upphovsrätten